

Goede voornemens

In BIJEN 12(1): 14 (2003) zei ik dat de raampjes van nieuwe was voorzien zouden worden. Mooi niet dus. Heb eigenlijk bijna helemaal niets gedaan dan even kijken bij de meiden. Maar wat je zag? Geen bij. Zaten lekker dicht op elkaar sjaaltjes en mutsjes te breien. En te kletsen. Je hoorde ze zachtjes tegen elkaar wauwelen. Plannen maken voor straks als de zon weer wat warmte brengt. Om ze tegen vroegtijdig naar buiten gaan te beschermen heb ik met twee punaises een strook karton boven de vliegstreep geprikt. Zo is die afgeschermd tegen het felle licht van sneeuw als daar de zon op schijnt. Ze zouden in hun ijver kunnen denken dat zoveel helderheid ook warmte betekent. Weten zij veel.

Wat ze in elk geval niet weten is dat ze straks raampjes krijgen zonder draden en zonder kunstraat. Want wat Astrid Schoots in 'Van de redactie' in BIJEN van januari, schrijft is nog niet zo gek. Raampjes met alleen een stukje aanmoedigingswas. Daar zouden de bijen dan op voortborduren en draadloze raten maken. Onder ons gezegd: Ik was al veel verder. Ramen zonder latjes! Als ik wat laat was na de winter met de eerste blik te werpen in een kast, dan waren de bijen vaak al bezig met de bovenbak uit te breiden naar de lege onderbak. Prachtige uitgebouwde witte wasplaten! Jammer dat ze bij het afnemen van de bovenbak in de weg zitten. Een hele boel werk verricht voor niets. Om nog maar te zwijgen over de knoeiboel als er al wat honing in opgeslagen was of als de moeder er al eitjes in gedeponeerd had.

Bij de voorjaarsinspectie komen er dus nu draadloze houten raampjes in te hangen met een stukje was vastgezet aan de bovenlat. En als dat lukt hang ik er in het najaar zulke raampjes al in vóór het inwinteren. Ben ik volgend jaar niet te laat...

Als je dat januarinummetje verder hebt gelezen heb je ook ontdekt dat Cyp Wagenaar schone was wil hebben waar geen restanten bestrijdingsmiddelen inzitten. Op de manier zoals hierboven maak je zuivere was. Allez, de bijen maken die was dan toch zeker? Moeten ze wel goed eten. Want als ze zweten verbruiken ze heel wat energie. Beetje bijvoeren dan maar in het begin? Je wordt op de hoogte gehouden. Ben zelf reuze-benieuwd.

Drachtplanten vóór de bijenhal

Op de volkstuin heb ik een klein bijenhalletje met een stuk 'park' ervoor. Het is een beetje aangelegd zoals

dat heet, compleet met vissen in een badkuipvijver, een rotspartijtje en een veldje waar één- en tweejarige bloemen hun best op doen. Er staat ook wat tijm en kattekruid tussen de phacelia en borage. Allemaal goede drachtplanten en het geurt er lekker. In een hoekje staat een oude keukenstoel en het is daar heerlijk toeven met uitzicht op één grote tuil bloemen. Zo'n vijftig meter achter dat halletje ligt een kruidentuin. Met tijm, rozemarijn, marjolein, enfin noem maar op. Dus ook goede drachtplanten die heerlijk geuren. Op kleine bordjes kun je lezen hoe alles heet op z'n Latijns en op z'n Nederlands. In een hoekje staat een bankje waar je heerlijk kunt toeven met uitzicht op één grote tuil bloemen.

Eigenlijk is er maar weinig verschil tussen beide paradijsjes. Alleen in het 'park' zie je geen bij op de bloemen zitten. Wel vliegen en wespen. In alle soorten en maten. Die wonen zelfs in het insectenpension dat er midden in staat. En ze trekken zich niets aan van het vrachtverkeer van de bijen dat de hele dag over hun hoofden zoemt.

Maar dan in de kruidentuin. Jawel, daar zitten ook vliegen en wespen op de bloemen. Maar óók bijen! Veel bijen! En als je dan op dat bankje zit te genieten en je je gedachten de vrije loop laat, dan kom je tot de vreemdste conclusies. Er is er een die zegt dat de bloementuil voor de hal een soort noodvoorraad is. Die mag pas aangesproken worden als op bloemen verder weg niets meer te halen is.

Andere conclusies zijn afleidingen van mensengezegen: bij de burens is het gras altijd groener. Of: wat je ver haalt is het lekkerst. Of: een profeet wordt in eigen land niet geëerd. Maar waar het om gaat is dat de bijen de planten voor hun deur negeren. Behalve de bloeiende rotsplanten en het kruipend spul in het rotspartijtje om de vijver, maar dat ligt dan ook niet recht in de aanvliegroute maar iets bezijden daarvan. Trouwens de aanvliegroute is maar een meter of twee. Dan zijn ze al in hun baan naar de drachtplaats, hun grazige weiden. En terugkomen doen ze in een bocht om met een zucht te landen op de vliegplank. Pffff, opdracht volbracht!